

alle angaar Lejeres og Fæsteres Forhold under de Besiddelser, som denne Lov vedrører. Jeg maa om disse Skrivelser sige, at de er drøftede og behandlede i Udvalget, men da de nærmest gaar ud paa, at Lejere og Fæstere under Lensgodserne ønsker Lovforslaget affattet saaledes, at de kunde faa frit Valg med Hensyn til, om de vil tage de Ejendomme, som de er Brugere af, til frit Eje, eller om de vil gaa over til Statsfæste, har vi ment, at Skrivelserne nærmest vedrørte det Lovforslag, der nu er behandlet i Dag ved anden Behandling, og at vi ikke kunde optage nogen Bestemmelse om disse Forhold i dette Lovforslag, da hele Udvalget ønskede, at de Værdier i Jord og Penge, som gik ind til Staten efter denne Lov, skulde anvendes paa den Maade, jeg allerede har nævnt.

Ændringsforslagene under Nr. 3 og 21 af Flertallet er stillede for at undgaa, at de paagældende Bestemmelser i Lovforslaget søges anvendt til Fordel for Godsets Funktionærer i en Udstrækning, som man ikke har tænkt sig ved at give denne Indrømmelse eller disse Bestemmelser i Lovforslaget. Ændringsforslag Nr. 14 er stillet for at sikre, at Besidderne ikke kommer til at aflevere en uforholdsmæssig stor Del af den Ejendom, der bliver fri, til første Successor, og det gaar ud paa, at inden de to Femtedele af Værdierne eller Kapitalen udbetales eller forbeholdes denne, skal der fradrages i Kapitalen den Gæld, der lovmæssigt er paaført Fideikommisset, inden Afviklingen finder Sted. Ændringsforslag Nr. 15 er af redaktionel Art; det gaar kun ud paa at stryge en Sætning, som vi finder overflødig, da Tankegangen er udtrykt tilstrækkelig tydeligt uden denne Sætning.

Ændringsforslag Nr. 11 er stillet af det radikale Venstre i Udvalget og gaar ud paa at give § 3, 4de Stykke, en helt anden Affattelse end i Lovforslaget, og Hensigten med dette Ændringsforslag er at søge at gennemføre det Princip, at naar Godserne overgaar til fri Ejendom paa de i Lovforslaget udtrykte Betingelser, saa skal den Afgift, som Besidderne skal svare af deres Gods til det offentlige, svares af de samme Værdier og efter den samme Vurdering som den, der lægges til Grund for den Erstatning, der skal ydes dem, naar en Trediedel af Godsets Jord skal afstaa, saaledes som det ogsaa fordres i Lovforslaget. Jeg tror, at dette er et ret godt Princip, thi derved opnaar man, at det bliver uden synderlig Betydning for Be-

sidderne, om de gør Brug af Loven, saa længe Ejendomsskyldvurderingen støtter sig til den noget lavere Vurdering af 1916, eller de vil afvente den noget højere Vurdering, som vil finde Sted i 1920. Forholdet vil være dette, at i det Øjeblik denne Ændring gennemføres, er ogsaa Erstatningsreglerne afgjorte paa en saadan Maade, at de ikke har noget som helst med fuld Erstatning eller Ekspropriation at gøre, idet Erstatningen fastsættes straks, naar Jorden udpeges, og naar der bliver gjort Brug af Loven. Det giver større Retfærdighed overfor Besidderne og giver større Sikkerhed for, at de vedkommende vil gøre Brug af Loven, saaledes at disse Pengemidler snarest muligt kan komme over paa Statens Hænder.

Ændringsforslaget udtrykker endvidere Regler for Vurderingsansættelsen. Naar Erstatningen for den Jord, der skal afgives til Staten, skal fastsættes paa Grundlag af den Vurdering til Ejendomsskyld, hvoraf Afgiften er svaret, og skal fastsættes straks, naar Godset overgaar til fri Ejendom, er der følgende Ting, man maa tage i Betragtning for at kunne fastsætte denne Erstatning rigtigt: For det første bør den Jordværdi, som er fastsat ved Vurderingen i 1916, prøves, for at man kan se, om denne Jordværdiansættelse er rimelig og rigtig i Forhold til den samlede Ejendomsskyldansættelse, hvoraf Afgiften skal svares. Jordværdiansættelsen i 1916 var kun en Prøvevurdering, og det er kun ret og billigt, at Skyldvurderingsmyndighederne faar Paabud om at prøve, om denne Vurderingsansættelse fra 1916 staar i et rimeligt og rigtigt Forhold til den samlede Ejendomsskyldvurdering. Hvis dette er konstateret og godkendt af Vurderingsmyndighederne, har de tilbage at foretage en Vurdering af de afstaaede Arealer, der er passende i Forhold til den samlede Ejendoms Jordværdiansættelse, idet man her kan komme til en Pris, der er en ganske anden end Middelprisen, og det af flere Grunde. Blandt disse vil jeg nævne, at man kan komme til fra Lensnævnets Side efter Overenskomst med Besidderne at inddrage til Statsareal $\frac{1}{3}$ af den bedste og mest velbeliggende Jord, og tillige kan man komme til at fordre den Jord, der i Øjeblikket er i den højeste Kultur i den samlede Ejendom, som man inddrager. Det vil da kun være ret og billigt, at en Værdiansættelse af denne Trediedel af det samlede Jordareal bliver højere end den Jordværdi, der gælder for det samlede Jordstykke, der blev vurderet under eet